

[Stavad]

at SF's måde at reagere på i denne sag har været – jeg tror, hr. Jens Thoft selv karakteriserede det som – absolut paradoksal. Det er en karakteristik af den måde, hvorpå SF tager konsekvensen af det, som de går rundt og siger, og som jeg er fuldstændig enig med hr. Jens Thoft i. Jeg synes, det ville være nyttigt, hvis hr. Jens Thoft tog konsekvensen og lod være med at opføre sig paradoksalt, så man forholdt sig svarende til de festtaler, man holder ude i forsamlingshusene, i stedet for at stille sig op her som den, der kan løse alle problemer med en lovgivning, der ikke kommer til at fungere.

Jeg har noteret mig, at hr. Jens Thoft har skrevet lange artikler om, hvor meget man burde lempe i anparterne, så de kunne fortsætte, men det har vi været uenige i. Derfor er jeg også glad for, at der har været et flertal i Folketinget, som har haft ryggrad til at foretage det, der var nødvendigt, og trække den streg, der var nødvendig.

Så var der diskussion om, hvem der startede diskussionen om vindmøllerne. Det er egentlig temmelig uinteressant, når man kan glæde sig over til sidst, at det er lykkedes.

For at det ikke skal lykkes hr. Jens Thoft at vildlede i den sag, er der i hvert fald ingen tvivl om, at inden hr. Jens Thoft overhovedet havde fået læst vores forslag ordentligt igennem, var jeg ude i pressen og sige, at det problem skulle løses. Hvis hr. Jens Thoft lyttede til Radioavisen søndag eftermiddag, efter at vi havde præsenteret forslaget, blev det sagt meget præcist. Det samme gjorde energiministeren.

Når hr. Jens Thoft henviser til en udtalelse af fru Pia Gjellerup i TV-avisen om, at der ikke blev rettet et komma, var det i forhold til undtagelser i anpartslovgivningen. Hvor er det komma rettet, hr. Jens Thoft? Vi har sagt hele tiden, at problemet skulle løses, men det skulle ikke løses ved, at vi lukkede flere anparter ud på markedet og sænkede den danske skattemoral yderligere, når vi samtidig siger, at det problem vil vi have løst. Derfor har der været konsekvens i det, vi har gjort, og det, vi har lovet, har vi holdt.

Når vi siger, at der skal været lavet en aftale her senest med virkning fra 1. januar 1990, tror jeg, det vil lykkes os at få den på plads inden, og at der inden kan ligge en aftale også, så man ved, hvad man har at rette sig efter.

De aftaler om levering, der bliver indgået fra nu af og frem til nytår, vil først kunne foretages i 1990 og fremover, og derfor vil det fuldt ud kunne dække det marked, som hr. Jens Thoft forsøger at samle op med sit forslag, som giver en masse problemer. Skulle vi nu ikke i fællesskab få denne sag løftet på en fornuftig måde, så vi i fællesskab kan sige, at vi med forskellige udgangspunkter, men hvor S og SF egentlig har været meget enige, indtil vi når strengen og realiteterne, har nået en lødning, vi kan være tilfreds med? At det er et bredt flertal i Folketinget, der vedtager den, synes jeg er glædeligt.

Aagaard (KF):

Fra konservativ side skal jeg gøre gældende, at vi er særdeles tilfreds med, at det omkring eksporten af vindmøller er lykkedes at få et fornuftigt resultat. Jeg skal ikke gå nærmere ind i substansen. Hr. Stavad har redegjort for forslagens muligheder. Vi er af den opfattelse, at det er vigtigt, at vi forsøger at fastholde de muligheder, som den teknologi og den forskning, der har været på dette område, åbner mulighed for med hensyn til en væsentlig eksport, og sikrer, at i hvert fald finansieringen ikke bliver det, der vælter et sådant læs.

Det er også i det lys, jeg skal gøre en enkelt bemærkning om Neksøprojektet. Jeg mener bestemt ikke, at det er os, hr. Jens Thoft, der hælder vand ud af ørerne; jeg er tværtimod lidt overrasket over den stillingtagen, som hr. Jens Thoft isoleret har taget til disse projekter. Når vi især har interesseret os for dette projekt, skyldes det, at det var et projekt, der var påbegyndt, før vi herinde begyndte at tale om indgreb på anpartsområdet, og at der var et ret så væsentligt antal anparter, som en gruppe entreprenører ville stå med garantihæftelsen for og dermed få en likviditetsbelastning i en periode.

Vi er også under udvalgsarbejdet blevet bestyrket i, at det pågældende projekt ser ud til at få en betydelig hurtigere overskudsgivende karakter og dermed letter på den situation, som de pågældende entreprenører vil komme i.

Det, der står tilbage, er, at vi har haft ryggrad – som jeg tror hr. Stavad udtrykte det – nok til ikke at give mulighed for, med en enkelt undtagelse, at en række andre projekter med samme begrundelser kunne anmode om dispensation. Derfor er vi tilfreds med, at forslaget nu foreligger i den affattelse, som det har her.